

พร 6 มีนาคม

สัปดาห์ที่ 3
เทศกาลมหาพรต
สดด 147:12-13,
15-16, 19-20
ทำวัตรสัปดาห์ที่ 3

บทอ่านที่ 1

ฉธบ 4:1, 5-9

โมเสสกล่าวกับประชาชนว่า “บัดนี้ ชาวอิสราเอลเอ๋ย จงฟังข้อกำหนดและกฎเกณฑ์ที่ข้าพเจ้าสอนท่านทั้งหลายให้ปฏิบัติ แล้วท่านจะมีชีวิต และเข้ายึดครองแผ่นดินซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของบรรพบุรุษของท่านทรงมอบให้ท่าน

ดูซิ ข้าพเจ้าสอนท่านให้รู้จักข้อกำหนดและกฎเกณฑ์ดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทรงบัญชา เพื่อท่านจะได้ปฏิบัติตามในแผ่นดินที่ท่านกำลังจะเข้าไปยึดครอง ท่านจะต้องปฏิบัติตามอย่างซื่อสัตย์ เพื่อชนชาติอื่น ๆ จะเห็นว่าท่านมีความเข้าใจและปรีชาญาณ เมื่อเขาได้ยินคำพูดถึงข้อกำหนดเหล่านี้ เขาจะพูดว่า “ชนชาติยิ่งใหญ่ที่นั่น เป็นประชากรที่มีความเข้าใจและปรีชาญาณ” เพราะไม่มีชนชาติใดมียิ่งใหญ่เพียงใดก็ตามจะมีพระเจ้าอยู่ใกล้ซิด ดังที่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเราทรงสถิตอยู่ใกล้ซิด เรา ทุกครั้งที่เราร้องทูลพระองค์ ไม่มีชนชาติยิ่งใหญ่ชาติใดมีข้อกำหนดและกฎเกณฑ์เที่ยงธรรมเท่ากับธรรมบัญญัตินี้ที่ข้าพเจ้ากำลังสอนท่านอยู่ในวันนี้

จงจำใส่ใจ จงทำทุกอย่างเพื่อจะไม่ลืมเหตุการณ์ที่ท่านได้เห็นกับตาที่นั่นที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ อย่าให้เหตุการณ์เหล่านี้เลื่อนไปจากใจ ท่านจะต้องเล่าให้บุตรหลานของท่านฟัง

พระวรสาร

มธ 5:17-20

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสกับบรรดาศิษย์ว่า

“จงอย่าคิดว่าเรามาเพื่อลบล้างธรรมบัญญัติหรือคำสอนของบรรดาประกาศก เราไม่ได้มาเพื่อลบล้าง แต่มาเพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์ เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ตรบาใดที่ฟ้าและดินยังไม่สูญสิ้นไป แม้แต่ตัวอักษรหรือจุดเดียวจะไม่ขาดหายไปจากธรรมบัญญัติจนกว่าทุกอย่างจะสำเร็จไป

ดังนั้น ผู้ใดละเมิดธรรมบัญญัติเพียงข้อเดียว แม้เล็กน้อยที่สุดและสอนผู้อื่นให้ละเมิดด้วย จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ต่ำต้อยที่สุดในอาณาจักรสวรรค์ ส่วนผู้ที่ปฏิบัติและสอนผู้อื่นให้ปฏิบัติด้วย จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ยิ่งใหญ่ในอาณาจักรสวรรค์

เราบอกท่านทั้งหลายว่า ถ้าความชอบธรรมของท่านไม่ดีไปกว่าความชอบธรรมของบรรดาธรรมจารีและชาวฟาริสีแล้ว ท่านจะเข้าอาณาจักรสวรรค์ไม่ได้เลย”

ข้อคิด

พระเยซูเจ้าไม่เคยทำผิดกฎของโมเสส พระองค์เข้าใจว่ากฎนั้นมีความหมายและมีคุณค่าต่อมนุษย์อย่างไร เพราะกฎระเบียบมิใช่เพื่อความดีของมนุษย์ มิใช่มนุษย์มิใช่เพื่อความถูกต้องของกฎระเบียบ ชาวยิวเคร่งครัดเพียงแต่การทำตามกฎถือว่าเป็นคนดีแล้ว แต่พระเยซูเจ้าบอกว่ายังไม่พอ จะต้องใส่ความรัก ความเมตตา ลงไปในภาคปฏิบัติด้วย โดยกฎต่าง ๆ สรุปได้ว่า “ท่านอยากให้เขาทำกับท่านอย่างไร ก็จงทำกับเขาอย่างนั้นเถิด” (มธ 7:12)